సర్పదోషం

'ఏం దబ్బా... ఈ ఎండ...' విసుగ్గా ఆవులింతని పూర్తికానివ్వకుండానే ఆపుకున్నాడు నారాయణ. 'దేవుడి మీద నమ్మకమే పోయేట్టుగా వుండాది...'' అప్పటికి ఎన్నిసార్లు ఆవు లించాడో తెలీదుగానీ, ఇలా అనుకోవడం మాత్రం ఇరవైయ్యోసారి. కంప్యూటర్ గ్రాఫిక్స్‌లా కిరణాల్ని కదిలిస్తూ చురుక్కుమనిపిస్తోన్న ఎండనీ, అప్పటి తన అవస్థనీ తెగ తిట్టుకుంటూ భార్యకేసి చూశాడతడు.

దూరంగా వున్న మండపంలోని నీడలో కూర్చుని, యెంతకీ కదలని క్యూనీ, అందులో నిలబడి తకబికలాడుతోన్న భర్తనీ, జాలిగా గమనిస్తోంది రుక్మిణమ్మ.

'ఎందుకొచ్చిన బాధయిదంతా? పుట్టిన్నాటినుండీ మనకి దోషాలే లేకుండా వున్నాయా? అప్పుడంతా గడిచిపోలా... ఇప్పుడు కొత్తగా సర్పదోషమేంది ? నాగదోషమేంది? నా తలకాయ దోషం... పొద్దన్లేస్తే మట్టి పిసుక్కుంటూ, బర్రెలు తోలుకుంటూ, పేడెత్తుకుంటూ, పని, పని... అని పన్లోబడి దొర్లేవాళ్ళకి ఈ పూజలెందుకు?... పునస్కారాలెందుకు?...

ఎవురేది చెప్తే అది నమ్మేసేదే' భర్త అమాయకత్వానికి లోలోపల విసుక్కుంటూ వున్నచోటనే పక్కకి జరిగి కూర్చుంది రుక్మిణమ్మ. గుళ్ళో ఏ మూల ఏ విగ్రహాల్ని కడుగుతున్నారోగానీ ఆ నీళ్ళన్నీ మండపం మీదుగా వచ్చి కాళ్ళని తడుపుతున్నాయి.

అప్పటిదాకా ఆ నీళ్ళల్లో తపతపమంటూ ఆడుకుంటున్న ఐదారేళ్ళ పిల్లాడొకడు హడావిడిగా వచ్చి కొబ్బరి పెట్టమని తల్లిని వేధిస్తున్నాడు. 'ఏమో చూడాల ఇప్పటికైనా మన పరిస్థితి బాగుపడతాదేమో' భర్తతో మాట్లాడుతూనే ఆ తల్లి కొబ్బరిచిప్ప నేలకేసి కొట్టబోయి చేతిని కొట్టుకుంది. చీలిన కొబ్బరిచిప్పలో యిరుక్కుపోయిన ఆమె అరచేతి చర్మం నుండి రక్తం కారుతోంది.

నవ్వొచ్చింది రుక్మిణమ్మకు .

ఇట్టాటియన్నీ ఎన్ని చూళ్ళేదు బతుకులో... దోషాలూ, దొమ్మలూ సుట్టి సుట్టి అయిపో యిందంతా. అంకమ్మ, అంకమ్మ అని నమ్ముకుంటినా?... చెంగాళమ్మ చుట్టూ తిరిగితినా... పోలేరమ్మకి పొట్టేలుతో పొంగలి పెడితినా... కావమ్మ తిరణాళ్ళకి నిప్పులగుండం తొక్కితినా? కనుపూరు జాతరలో మొక్కితినా? కాలి నడకన తిరపతి కొండెక్కితినా? ఏ అమ్మా, అయ్యా దేనికీ అడ్డుపడనే లేదు ... జరిగేది జరిగిపోతానే వుండాది... ఏదీ ఆగల్యా... అప్పట్నుంచే యిహన మనకి ఏ దేవుళ్ళూ, దెయ్యాలూ అడ్డుపడవని అర్థమైపోయింది తనకి... పని... పని... తన పనేమో తనేమో.

లేకుంటే లోకానికి కొడుకులేమైనా కొత్తా? వోళ్ళకి రెక్కలొచ్చేది కొత్తా... ఈ దినాల్లో ఎవురి బతుకులోళ్ళవి... కన్నందుకు పెద్దచేసి, చదువుచెప్పించాల... వయసొస్తే ఒక పిల్లన్చూసి పెళ్ళి చెయ్యాల... అవతల వోళ్ళ బతుకులోళ్ళవి... అంతే మన బాద్దిత... అవతల వోడిపెళ్ళాం, వోడి పిలకాయలు... వోడి సంసారం... కాటికి కాళ్ళు చాచుకుని కూర్చోని మనల్ని చూళ్ళేదంటే ఎట్ట?... అదేవంటే మనుమంతా జూళ్ళేదా పెద్దోళ్ళని అంటాడు... అదంతా ఒక కాలం. ముందు మాదిరిగా వుండాయా ఇప్పుడు దినాలు? అంతా పరుగులు, బాదలుగా వుండాది... పల్లెల్లో మాదిరుంటాయా పట్నాల్లో... ఆ బ్రమ్మంగారు చెప్పినట్టు మంచినీళ్ళు గూడా డబ్బులిచ్చి కొనుక్కోవల్సిందే... చాలీచాలని బతుకులు... ఎంతసేపైనా బొయి కొడుకింట్లో వుండాలం టాడు... మగ మనిషికేం తెలస్తాది... కోడలు పొమ్మనకుండానే పొగబెట్టేస్తాది... ఆయమ్మినీ అనుకునేదానికిల్యా... అట్టుండాయి బాదలు...

మా బాబుకి నే పాడే లాలిపాట లోకాలకన్నిటికీ జోలపాటా... ఎప్పుటెప్పుటివో జ్ఞాపకాలు మనసుని పిండిపిండి గుండెల్లో చెమరు... కళ్ళుమూసుకుంది రుక్మిణమ్మ. కళ్ళల్లో పొరలా పరుచుకున్న నీటిబొట్టు రెప్పల తాకిడికి చెలించి కొలకుల్లోనుండి పక్కకు జారి వీడ్కోలు పలుకుతోంది. గొప్పతత్వవేత్తలా నిర్లిప్తంగా కూర్చుంది రుక్మిణమ్మ.

"ఇంకలెయి... రావుకాలానికింకా పదినిమిషాలేవుండాది. టిక్కెట్టు మూడొందలంట. ఒక టికెట్టు మీద ఇద్దర్నే పంపిస్తారంట. పద్మయ్యకి వేరే ముప్పయిరూపాయల టికెట్టు కొన్నా..." తప్పు చేసినవాడిలా జంకుతూ రుక్మిణమ్మ కేసి చూశాడు నారాయణ.

రోట్లో తలదూర్చి రోకటిపోటుకువెరవడమేమిటన్నట్టు భారంగా నిట్టూర్చింది రుక్మిణమ్మ. ఇద్దరూ కలిసి రెండడుగులు వేశారు పద్మయ్యకేసి ..... ఇంతలో అక్కడున్న పూలంగడి వాళ్ళు కాకుల్లా నారాయణని, రుక్మిణమ్మనీ చుట్టేశారు.

"రండి... రండి... సర్పదోషం పూజకి ఈ పూలన్నీకూడా కావాల, లోపలడుగుతారు"

"ఏం పూలయ్యా " విసుక్కుంది రుక్మిణమ్మ.

"అమ్మా తుమ్మిపూలు స్వామివారికిష్టం, నాగమల్లిపూలు సర్పదోషానికి. మీకుతెలీందే ముంది... బిల్వపత్రాలు స్వామివారికి ప్రీతిపాత్రాలు..." అదరగొట్టేశారు. ఈ మాటలు టేప్‌చేసి పెట్టినవాటిలా వాడివాడి అరిగిపోయున్నాయి.

తమ దొడ్లో విపరీతంగా పూసి వాడిపోయే తుమ్మిపూలు అరపిడికెడు ఒక ఆకులో చుట్టి పదిరూపాయలన్నాడు. నాలుగు నాగమల్లిపూలు ఇరవై రూపాయలంట. మూడు తామర పూలు పాతిక. ఇన్ని మారేడుదళాలు సరిక్కాయతంలో పోసి పది రూపాయలన్నాడు. ఇవన్నీ కొని తీసుకెళ్ళకపోతే లోపల పూజార్లు పూజ చెయ్యరన్నాడు.... రుక్మిణమ్మ నారాయణ కేసి చూసింది. ఇంకా నడివయసు వీడని నారాయణ ముఖంలో ఇవ్వాల్టి ఉదయం నుండి రెండు ముడతలు ఎక్కువైనట్టు అన్పించింది... గతంలో రెండుమూడు మాత్రమే కన్పించే తెల్లవెంట్రుకలు ఇప్పుడు నాలుగైదు తయారయ్యాయి.

చచ్చినట్లు పూలన్నీ కొని సర్పదోషం తాలూకు కవర్లో వేసుకుని, హడావిడిగా సర్పదోషం పూజ జరిపించే హాలువైపుకి పరిగెత్తినట్టుగా నడిచారు........ అసలే ఓజోన్ పొర చిట్లిన ఎండ .... ఆ విశాలమైన ఆలయ ప్రాంగణంలో పరిచిన రాతి బండలమీద అరికాళ్ళు అంటుకుపోతున్నాయి .... అప్పటికే అక్కడికి చేరుకున్న పద్మయ్య "రండి రండి " తొందర పెడుతూ నారాయణ చేతిలోనుండి టికెట్లందుకుని ద్వారం వద్దనున్న వ్యక్తికందించి లోపలికి తీసుకెళ్ళాడు ......

ఆ సువిశాలమైన మండపంలో అప్పటికే ఆనిపోయి వున్నారు భక్తులు ..... భోజనాల బంతికి కూర్చున్నట్టు వరుసలు, వరుసలుగా బారులు తీరి కూర్చుని వున్నారు ...... అంతా బాగా డబ్బున్నవాళ్ళలా కన్పిస్తున్నారు .... ఇంతమందికి ఒకేసారి సర్పదోషం ఎందుకొచ్చిందో అర్థంకాలేదు రుక్మిణమ్మకి.

ఆ హాల్లో ప్రవేశించి దాదాపు చివరగా కూర్చున్నారు రుక్మిణమ్మ, నారాయణా ..... వారి వెనుక పద్మయ్య ..... అప్పటికింకా రాహుకాలం రావడానికి ఐదు నిమిషాలుంది .....

కూర్చుని సర్దుకుని కళ్ళుమూసుకుని శివధ్యానం చేయసాగాడు నారాయణ ...... ధ్యానం చేస్తున్నాడో, కారిపోతున్న చెమటని తిట్టుకుంటున్నాడో అర్థం కావడంలేదు... ఆ హాలుకి తూర్పు మూలగా వున్న చిన్న వేదిక మీద శివలింగమూ, దాని ఎదురుగా వెలుగుతోన్న ఇత్తడి దీపపు సెమ్మే... ఆ దీపపు కాంతిలో మెరుస్తోన్న శివుడి మూడో కన్నూ. ఆ వేదిక పక్కనే నించుని భక్తులందరినీ సావధానంగా పరికిస్తోన్న ఒక ముసలి పూజారీ...

ఆ హాలునంతటినీ ఒకసారి కలియచూసింది రుక్మిణమ్మ. ధ్యానం చేసుకుంటోన్న భర్తనీ, ఇంకా దోషనివారణకై విచ్చేసిన అశేష జనావళినీ జాలిగా చూస్తోందామె... ఆ భక్తుల్లో ఒక రాజకీయ నాయకుడున్నట్టుంది... అతడి వెనుక చాలా హంగామా వుంది...

మూసిన భర్త కనుల వెనుకనున్న ఆలోచనల పరంపరని అంచనా వేయడానికి ప్రయత్నిస్తోందామె... ఏం మొక్కుతున్నాడితడు? తమిద్దరినీ తొందరగా ఒడ్డున పడెయ్యమనా?

ఊహూ... ఒడ్డున పడేసేదానికైతే ఈ పూజలూ, పునస్కారాలూ, దోషనివారణలూ ఎందుకంట? అయితే ఏం మొక్కుతున్నాడు? తిరపతిలో కాపురముండే కొడుకింటికి చేర్చమనా? ఊహూ... అయ్యుండదు... మరేంది? ఆ... యాపారం గురించే అయ్యుంటాది... ప్చ్... ఇట్టనే వ్యవసాయం చేసుకుంటాపోతే ఆ రెండెకరాలు కూడా మిగిలేట్టుగా లేదు... అందుకే దాన్ని తెగనమ్మి అప్పులు తీర్చి, మిగిలిందాంతో ఏదైనా యాపారం చెయ్యాలనుకుంటుండాడు...

పుట్టిన్నాటినుండీ మట్టి పిసుక్కుంటూ బతికిన మనిషికి యాపారంలో ఒడుపులేం తెలుస్తాయని... తరతరాల్నుండీ తమకింత తిండి పెట్టిన నేలని అమ్ముకోడానికతడికి మనసొప్పడం లేదు... రెండు విధాలుగా ఏం చెయ్యాలో తెలీక కొట్టుమిట్టాడుతున్నాడతడు. ఆ బాధ చూళ్ళేక పద్మయ్య చెప్పాడు... సర్పదోషం పూజ చేయిస్తే అన్ని దోషాలూ, బాధలూ తీరి వ్యాపారంలో బాగా కలిసొస్తాదని... వ్యాధొచ్చినోడూ, బాధొచ్చినోడూ వకటే గదా... 'హూ' దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది రుక్మిణమ్మ భర్త వంక చూస్తూ.

అప్పటికి మైకు సవరించబడింది.

ధ్యానాల్లోనూ, మాటల్లోనూ నిమగ్నమైవున్న భక్తులు అంతా సర్దుకు కూర్చున్నారు...

"శుక్లాంబరధరం... విష్ణుం... శశివర్ణం"

వినాయకుడ్ని ఆవాహన చేస్తూ పూజ మొదలు పెడుతున్నాడు పూజారి. అందరు భక్తులూ గొణిగినట్లుగా అతడితో గొంతులు కలిపారు. శ్లోకం పూర్తయ్యాక పూజారి గొంతు సవరించుకుని చెప్పాడు.

"ఎల్లారుమే కవర్లో ఇరుంద రెండు తేంగా ఎడ్త్తి పక్కత్తిలో వెయ్యింగు... ఒణ్ణు సామికి... రెండావదు అమ్మణ్ణికి"

"అంతా మీ మీ కవర్లలో వున్న కొబ్బరికాయల్లో రెండు తీసి పక్కన పెట్టండి... ఒకటి స్వామివారికి, రెండోది అమ్మణ్ణికి" చెప్పాడు పూజారి. ఒకసారి తమిళంలోనూ, రెండోసారి అచ్చ తెలుగులోనూ...

శ్రీకాళహస్తి దేవాలయం ఆంధ్రదేశానికి చెందిందే అయినా వున్నది తమిళనాడు సరిహద్దుల్లో కావడంతో తమిళులు కూడా విరివిగా సర్పదోష పూజకి వస్తుంటారు . అందుకే ఇరువురికీ అర్థమయ్యేలా రెండు భాషల్లో మైకుని అదరగొట్టేస్తున్నాడు పూజారి .... పూజారికేసి నిశితంగా చూసింది రుక్మిణమ్మ ...... లావుగా , నల్లగా , ఎత్తి కట్టిన మాసిన తెల్ల పంచతో , పొట్ట ముందుకొచ్చి , తెల్లటి ఎత్తు పళ్ళతో , నాలుగు రోజుల్నాటి నలుపు , తెలుపు కలగలసిన గడ్డంతో చేసి పెట్టిన నల్లరాతి విగ్రహంలా వున్నాడతడు . గొంతు కూడా బండగా వుంది . ఏం చెపుతున్నాడో అర్థమైఛావడం లేదు .

భక్తులంతా ప్లాస్టిక్ కవర్లు చప్పుడయ్యేలా అందులోని పూజా సామగ్రి తీసి బయటపెట్టి ...... పూజారి చెప్పినట్టు చేయడానికి హడావుడి పడుతున్నారు... అర్థం కాని వాళ్ళు పక్క వాళ్ళని గమనిస్తున్నారు .

అప్పటికే నారాయణ కవర్లోవున్న ఎరుపు, నలుపురంగుల గుడ్డ ముక్కల్ని కింద పరచి, పూజారి చెప్పిన నల్లధాన్యం, తెల్ల ధాన్యం పొట్లాలని రెండింటిమీదా విడివిడిగా

కుమ్మరించాడు... ఒక్క తల నాగేంద్రుడ్నీ, అయిదు తలల నాగేంద్రుడ్నీ పూజారి చెప్పినట్లుగానే తెల్ల ధాన్యంమీదొకటి, నల్ల ధాన్యంమీదొకటీ వుంచాడు... వెనుకనుండి పద్మయ్య సూచనలు తీసుకుంటూ. రుక్మిణమ్మ తాను వూరికే కూర్చోవడం బాగోదన్నట్టు ఆ పూజాసామగ్రి పొట్లాల న్నింటినీ ఒక్కొక్కటీ విప్పి పక్కన పెడుతోంది.

"నాగ పడగతలలు మీవైపు వుండేట్లుగా చూసుకోండి" అరిచింది మైకు..." ఇప్పుడు వాటికి పసుపూ, కుంకుమా పెట్టండి"

"రెండు నాగంకు మంజిల్, కుంకుమ్ వెయ్యింగో"

అరవ భక్తులూ, తెలుగు భక్తులూ కూడా పూజారి చెప్పినట్టే చేశారు...

"అగరొత్తులు కూడా వెలిగించి పెట్టు" పక్కవాళ్ళనడిగి అగ్గిపెట్టి తీసి అందించాడు పద్మయ్య నారాయణకి... పద్మయ్య నారాయణకి చిన్ననాటి స్నేహితుడు... పండిత పుత్రుడు... తాత కవిత్వం రాశాడంట... తండ్రి జ్యోతిష్యం చెప్పేవాడు... ఆ పాత వాసనలతోనే ఇతడు పదిమందికీ మంచీ చెడూ చెప్తూ వూళ్ళో పేరు తెచ్చుకున్నాడు.

నారాయణ ఏం వ్యాపారం చేయాలో అర్ధంకాక ఎప్పుడు మొదలుపెట్టాలో తెలియక పద్మయ్య వద్దకు మంచిరోజు చూడమని వెళ్ళినపుడు ఈ సర్పదోష పూజ చేయిస్తే అంతా సరిపడిపోతుందని స్నేహితుడ్ని దగ్గరుండి శ్రీకాళహస్తి గుడికి తీసుకొచ్చాడు పద్మయ్య...

మైకు బిగ్గరగా స్వామివారి అష్టోత్తరాన్ని పఠిస్తోంది.

భక్తులంతా కూడా ఏదో గొణుగుతూ, మంత్రాలు వల్లిస్తూ తుమ్మిపూలు చేతిలోకి తీసుకుని ఒక్కొక్కటి నాగపడిగలమీదికి జారవిడుస్తున్నారు. రుక్మిణమ్మ కూడా ఏంతోచక నాగమల్లి పూలని అందంగా రెండు వెండి నాగపడిగల చుట్టూ అలంకరించింది.

ఏవేవో రెండు అష్టోత్తరాలు చదివి ఎట్టకేలకు పూజని పూర్తిచేశాడు పూజారి... రెండు భాషల్లోనూ భక్తులకేవో సూచనలు చేస్తున్నాడు...

రుక్మిణమ్మ యాధాలాపంగా తమ ఎదురుగా కూర్చుని వున్న జంట కేసి చూసింది... అతడెంతో విసుగ్గాపెట్టాడు ముఖం... బలవంతపు మాఘస్నానంలా తామర పూరేకుల్ని నాగ పడిగల మీదికి విసురుతున్నాడు విసుగా... ఆమె భర్త వంక భయంగానూ, భగవంతుడి వంక భక్తితోనూ చూస్తూ ఏక సమయంలో రెండు పాత్రలు నిర్వహిస్తోంది.

"భక్తులంతా ఆ పడమర మూలకి వెళ్ళి టెంకాయల్ని కొట్టి తీసుకొచ్చిపెట్టండి" మైకు బొంగురుగా అరవడంతో భక్తులంతా బిలబిలా లేచి వెళ్ళి ఠప ఠప మంటూ టెంకాయలు కొట్టారు. నారాయణ కూడా కొబ్బరికాయ పట్టుకుని లేచి వెళ్ళాడు. ఎదురుగా కూర్చున్న కాసిక స్మార్ట్ మాత్రం లేచి వెళ్ళలేదు. అతడి భార్యే లేచి వెళ్ళి కొబ్బరికాయ కొట్టి తెచ్చి పూజ చేసిన నాగపడిగల ముందు పెట్టింది.

ఇంతలో హారతి కర్పూరం వెలుగుతూ భక్తులందరినీ దాటుకుంటూ వస్తోంది.

"అంతా నాగదేవతకి హారతిచ్చి దణ్ణం పెట్టుకోండి"

భక్తులంతా శ్రద్ధగా మాస్టారికి భయపడే బడిపిల్లల్లా పూజారి చెప్పినట్లే చేస్తున్నారు... ఈ లోపుగా పూజారి భక్తులందరి తరపునా భగవంతుడికి మనవి చేస్తూ దీవెనలందిస్తున్నాడు.

'శివా, వీళ్ళందరికీ వాళ్ళవాళ్ళ కార్యసిద్ధి కోసం తోడ్పడు... ఇక్కడికి విచ్చేసిన భక్తుల్లో పిల్లల్లేని వారికోసం పిల్లల్నీ, పెళ్ళికాని వారికి పెళ్ళినీ, విద్యార్జనకోసం వచ్చిన వారినీ, కొత్తగా వ్యాపారం మొదలుపెట్టాలను కుంటున్నవారినీ, ఇప్పటికే వ్యాపారాలు చేస్తున్నవారినీ అందరికీ కూడా దయ చూపు... వాళ్ళు కోరిన కోరికలు తీర్చి కరుణించు శివా...' అంటూ మళ్ళీ ఇవే వాక్యాల్ని తమిళంలో నివేదిస్తున్నాడా సర్వాంతర్యామికి... ఒక్క భాషలో చెప్తే అర్ధకాదేమో ఆయనకి. లేక ఏ ఏ భక్తులకు ఏమేం వరాలివ్వాలో చెప్తేనే కాని తెలియదా? ఏందో... బాబాలూ... అవధూతలంటే మనుషులు కాబట్టి డబ్బు గుంజుతుండారనుకుంటే... ఈ దేవాలయంలో కూడా... అంతా డబ్బు మయమైపోయింది.

అందరూ శ్రద్ధగా దణ్ణాలుపెట్టడం పూర్తయ్యాక... పూజారి గొంతు మళ్ళీ ఖంగు మంది... ఈ సారి అతడు మైకును ఉపయోగించకుండా నమ్రత నిండిన స్వరంతో గట్టిగా చెప్తున్నాడు... మైక్రోఫోను కంటే స్పష్టంగా వుందతడి గొంతు.

"ఇప్పుడు అయ్యవారు మీ అందరి వద్దకూ ఆశీర్వదించడానికి వస్తాడు... భక్తులంతా ముప్ఫైయొక్క రూపాయలు పూజ చేసినందుకు దక్షిణగా యివ్వండి... పూజార్లకు భోజనాది కాల కోసం, బియ్యమూ, పప్పులూ, ఉప్పులూ ప్రత్యేకంగా మీరు తీసుకురాలేదు కాబట్టి ముప్ఫైయొక్క రూపాయలూ, అంతకుమించి వారివారి ఇష్టంతో దక్షిణలు సమర్పించు కోవలసినదిగా కోరుతున్నాము..."

అదే విషయాన్ని మళ్ళీ తమిళ భక్తులకు వివరిస్తున్నాడు.

రుక్మిణమ్మకి చెడ్డ చిరాకొచ్చేసింది... భక్తుల్ని ఇంత పెట్టండి, అంత పెట్టండి అంటూ వేధించడమేమిటి? బయట తను మండపంలో కూర్చుని 'క్యూ'లో వున్న భర్తకోసం ఎదురు చూస్తున్నప్పుడు అక్కడ గుడిగోడకి వేళ్ళాడుతుండిన బోర్డు మళ్ళీ గురొచ్చింది... 'భక్తులు ఎటువంటి కానుకలైనా, దక్షిణలైనా హుండీలోనే వేయవలెను... పూజార్లు కోరినప్పటికీ వారికివ్వద్దు... అటువంటిదేమైనా జరిగితే వచ్చి ఫిర్యాదు చేయగలర... ఇట్లు కార్య నిర్వహణాధికారి' అని వ్రాసి వుంది.

రుక్మిణమ్మ ఆలోచలోనుండి తేరుకుని చూసేటప్పటికి ఆ విశాలమైన హాలులో వున్న దాదాపు వెయ్యిమంది కూడా తమ పర్సుల్లోనుండి ముప్ఫైలూ, యాభైలూ, వందలూ తీసిపెట్టుకుని ఆశీర్వదిస్తూ వస్తోన్న పూజారి కోసం వినమ్రంగా ఎదురు చూస్తున్నారు.

ఈ పాపమంతా ఇచ్చేవాడిదో, తీసుకునేవాడిదో అర్థంగాక చూస్తోన్న రుక్మిణమ్మకి ఒళ్ళు మండిపోయింది.

పొద్దుట్నుండీ చూస్తోంది... ఏందీ దోపిడీ...

నలుగురితోపాటు నారాయణ కూడా ముప్ఫైయొక్క రూపాయలు రుక్మిణమ్మ అడ్డు పడుతున్నా వినకుండా పూజారికిచ్చేసి ఆశీర్వాదం పొందాడు. కుతకుతలాడిపోయిందామె.

"ఇప్పుడు రెండు నాగపడిగల్నీ చేతిలో వుంచుకుని ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారం చేసుకుని స్వామివారి దర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు అక్కడున్న హుండీలో ఈ నాగపడిగల్ని జారవిడవండి" మైకు మళ్ళీ అరిచింది.

కుతకుతలాడిపోతూనే రుక్మిణమ్మ పైకి లేచింది .

అంటే... ఈ నాగపడిగలు హుండీలోనుండి బయటపడి, మళ్ళీ సర్పదోష కవర్లల్లో దూరి కొత్త భక్తుల చేతిలోకి వెళ్తాయన్నమాట. విసుగ్గా నారాయణకోసం, పద్మయ్యకోసం కూడా ఎదురుచూడకుండా, ఊపిరాడనట్లుగా వున్న ఆ హాల్లోనుండి తోసుకుంటూ బయట పడిందామె.

గుంపులు గుంపులుగా స్వామివారి దర్శనానికి పరిగెడుతోన్న జనాల్ని విస్తుపోయి చూస్తోంది.

'ఈ గుళ్ళో ఇంతకుముందంతా ఇంత రష్ లేదు. ఇప్పుడే ఇట్లుంది... ఈ నడమ ఆ గంగూలీ, నగ్మా ఇద్దరూ వచ్చి సర్పదోష పూజ చేయించుకుని పోయారంట. అప్పుడ్నుండీ మరీ ఇంత పబ్లిసిటీ వచ్చేసింది ఈ పూజకి'

రుక్మిణమ్మకి కొద్దిదూరంలో నిల్చుని ఎవరి గురించో ఎదురు చూస్తున్న ఒక జంట... వారిలో వారే ఇసుక వేస్తే రాలని జనాల్ల వత్తిడిని తిట్టుకుంటున్నారు.

"అదేంది?... నువ్విక్కడుండావా?... నీ కోసం వెతుక్కుంటుండాము... రా... రా స్వామివారి దర్శనానికి వెళ్దాం... అప్పుడే చూడు ఎంత 'క్యూ' వుందో..." చెప్పాడు నారాయణ భార్యని వెతుక్కుంటూ వచ్చి...

"నేన్రాను... మీరిద్దరెళ్ళండి"

ఖచ్చితంగా వున్న భార్య గొంతువిని నివ్వెరపోయాడు నారాయణ... ఈ తంతంతా భార్యకి చాలా కోపం తెప్పించిందని అర్థమవుతూనే వుంది. భార్యకి అంత భక్తి లేదని తెలుసు కానీ, అసలు దేవాలయాల్లోనే భక్తి లేదన్న సంగతి యిప్పుడే అర్థమయింది నారాయణకి.

అయినా భార్య మాటల్ని పట్టించుకోకుండా.

"ఇదిచానా పేరుగల్ల గుడి... కొన్ని వందల ఏళ్ళనాడు తమిళ రాజులు కట్టించిందంట... అప్పట్లోనే ఎనిమిది కోట్లయిందంట... లోపల శిల్పాలూ, స్తంభాలూ అన్నీ చాలా బావుంటాయి...

"అవునమ్మా చాలా బావుంటుంది గుడి... రా పోదాం" పిలిచాడు పద్మయ్య...

"వొద్దు పద్మయ్యా, నేన్రాను... మీరెళ్ళండి... ఈలోపుగా నేను బొయ్యి ఆ కార్య నిర్వహణాధికారెవురో తెలుసుకుని ఫిర్యాదు చేసొస్తాను... " స్థిరంగా వున్న రుక్మిణమ్మ స్వరాన్ని విని నిర్ఘాంతపోయి చూస్తున్నాడు పద్మయ్య.

"ఏమనీ?" విస్తుపోయి ప్రశ్నించాడు నారాయణ .

రుక్మిణమ్మ ప్రవర్తన యిద్దరినీ ఆశ్చర్యపరుస్తోంది .

"అవునయ్యా నేను పోయి కంప్లయంటిచ్చొస్తా... భక్తుల్ని దక్షిణలు పెట్టమని వేధిస్తుండారని..."

"ఏందమ్మా నువ్వు ? ఇట్టాటివన్నీ యిక్కడ మామూలే!"

"అయితే ఎందుకా బోర్డు?"

"బోర్డు పెడతారు... నిజాయితీగా వుండామని తెలపడానికి. అంతమాత్రాన భక్తులు వెళ్ళి ఫిర్యాదు చేస్తారా?... చేసినా... వాళ్ళు పట్టించుకుంటారా ? వాళ్ళకీ, వీళ్ళకీ ఎన్నో లింకులు... అదరికీ భాగాలుంటాయి... ఇదంతా పెద్ద వలయం లాంటిది..." పద్మయ్య నవ్వాడు వెటకారంగా...

"ఇట్టాటియన్నీ శానా వుంటాయిలే,పోదాంపద" రుక్మిణమ్మ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు నారాయణ. భర్తకేసి తీక్షణంగా చూసింది రుక్మిణమ్మ...

"ఇదంతా యిప్పుడు మామూలే... ఎక్కడలేదు చెప్పమ్మా! ఈ గుడికి మాత్రమే పరిమితమా?... తిరపతి కొండమీద కళ్యాణం చేయించాలంటే లేదా?... అన్నవరంలో సత్యనారాయణ వ్రతం చేయాలంటే లేదా?... భద్రాచలంలో శ్రీరామనవమి ఉత్సవాల్లో లేదా?... శ్రీశైలంలో లేదా? ఎక్కడలేదు చెప్పమ్మా! ప్రతీచోటా వుంది..." రుక్మిణమ్మకు నచ్చ చెప్పాలని ప్రయత్నిస్తూనే అన్నీ ఏకరువు పెట్టాడు పద్మయ్య.

"అదేంది పద్మయ్యా, అట్టంటావు... అంతా యిట్నే వుండాదని అందురూ చూసీ చూడకుండాపోతే ఎట్ట పద్మయ్యా ? చదువులూ, వైద్యం సరే మనమాదిరోళ్ళకి అందుబాట్లో లేకుండాపోతుండాయి... ఆఖరికి దేవుడ్ని కూడా మామూలోళ్ళకి అందకుండా చేసేస్తే ఎట్ట చెప్పు?" తీవ్రంగా ప్రశ్నించింది రుక్మిణమ్మ.

చిరాకేసింది నారాయణకి "ఆ... లే... ఇప్పుడీమె బొయ్యి అంతా సరిచేసేస్తాది" పద్మయ్య ముందు ఇదంతా పెద్ద అవమానంగా అన్పిస్తోంది నారాయణకి.

* * *

నారాయణ, పద్మయ్యల మాటవిని రుక్మిణమ్మ ఫిర్యాదు చేయడం మానుకుందా, లేక చేసిందా? చేసినా ఆ కార్యనిర్వహణాధికారి పట్టించుకున్నాడా లేదా అన్నది మనకి తెలియదుగానీ, కొన్నాళ్ళ తర్వాత నారాయణ ఆ దేవాలయం ముంగిట్లో టెంకాయల వ్యాపారం మొదలుపెట్టడం మాత్రం నిజం...

దొడ్లో పూసే తుమ్మిపూలనీ, మారేడుదళాలనీ ఆకుల్లో చుట్టి గుళ్ళో అమ్మే దాంట్లో సగంఖరీదుకే విక్రయిస్తోంది రుక్మిణమ్మ.

ఇప్పుడు... రాహుకాలాల్లోనే కాకుండా సర్పదోష పూజ రోజంతా చేస్తున్నారా దేవాలయంలో.